

Statsregnskabet, saa jeg tror ikke, det ærede Medlem kan komme nogen Vegne der.

Men jeg er et af de medgøriligste Mennesker; tror jeg næsten, der findes, og jeg skal gerne endda føje det ærede Medlem og sætte disse Tal over paa Budgettet for 1900—01. Og naar vi da fradrage de 147,000 Kr., som ere sparede paa § 26 under Finansministeriet i Dyrtidstillæg til Embedsmænd, saa vil det vise sig, at man derved kommer til at formindske min Opgivelse af, hvor stor Overskridelsen er, med 209,170 Kr. 83 Ør. Overskridelsen er derefter fradraget altsaa Rigsdagsbygningen og Kanonerne, f. Eks. det sidste Aar, 1902—03, 1,335,333 Kr. 16 Ø. mere, end der var bevilget under Højres Administration. Man kan altsaa godt trække de 209,000 Kr. fra, der vil alligevel blive en ganske betydelig Overskridelse. Man kan endda godt trække det fra den anden Sum, hvor jeg har fradraget baade Udgiften til Rigsdagsbygningen, Udgiften til Kanoner og Udgiften til forhøjet Løn og forbedret Forplejning, man finder alligevel, at Militærudgifterne ere stegne med over 600,000 Kr., nærmest op mod 650,000 Kr., saa der er ikke saa overordentlig meget at pille ved den Sag, der er ikke meget Fedt paa det Ben, det ærede Medlem har fundet. Faktum er, at Militærudgifterne bevislig ere stegne; det kan det ærede Medlem ikke komme bort fra.

Det ærede Medlem delte sin Tale i to Afdelinger, hvoraf den ene Afdeling var til Rigsdagstidenden, mens det ærede Medlem sagde, at jeg havde talt til „Social-Demokraten.“ Det er ganske naturligt, at en saadan Sag bliver omtalt i et offentligt Blad. Men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at jeg ogsaa sagde, at jeg talte til Rigsdagstidenden, og det gjorde jeg netop, fordi det ærede Medlem skulde have Fornøjelsen af at se de Tal efter.

Den ærede Krigsminister gjorde nogle Bemærkninger i samme Retning; han indrømmede, at det var beklagelig store Summer, vi maatte udgive til vort Militær-væsen, men han trøstede sig med, at det var absolut de laveste Udgifter pr. Individ, naar man sammenligner det med andre Lande. Ja, det kan saamænd gerne være, at naar man ser det saadan pr. Individ, kunne andre Lande *tilsyneladende* have større Udgifter pr. Individ end vi have. Men jeg vil dog alligevel betvivle det. Jeg siger med Villie og aldeles bevidst:

tilsyneladende, for det kommer an paa, hvorledes Militærudgifterne blive gjort op. Gør man dem op paa den Maade, som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) vil have gjort dem op, ja saa blive de smaa. Men gør man dem op paa den Maade, at man tager alt det med, som hører ind under Militærudgifterne, saa blive de større, og det er en Kendsgerning, noget, jeg i alt Fald har lagt Mærke til, at disse Tal, der fremkomme ad statistisk Vej, samlede sammen fra forskellige Lande, navnlig om dette Forhold, ere ikke til at lide paa. Hvis man f. Eks. i Frankrig er saa fornuftig at samle alt, hvad der vedrører Hæren og Marinen, under een Minister og under eet Budget og saa tager Gennemsnittet af dette Budget og regner Udgiften ud pr. Individ, og man herhjemme kun tager § 22 og § 23 og regner Udgiften pr. Individ ud derefter, saa kommer det Resultat ganske naturligt frem, at vi have den laveste Udgift pr. Individ. Men jeg tror som sagt ikke, det holder Stik; jeg kan ikke begrunde dette, jeg skal kun udtale mine Tvivl i den Henseende.

Yderligere skal jeg sige, at den højt-ærede Krigsministers Tale jo var ganske god, og det kunde være rigtigt, at den blev videre bekendt. Jeg tænker f. Eks. paa, at man i Frankrig har den Skik, at naar der i Rigsdagen bliver holdt en ekstra god Tale, saa beslutter Tinget, at den skal offentliggøres paa den Maade, at den slaas op rundt omkring paa alle Mure i Frankrig, saa at alle Borgere kunne gaa hen og læse denne Tale. Jeg tror, at Venstrereformpartiet, det regerende Parti her i Landet, skulde lade Ministerens Tale slaa op paa denne Maade. Det kunde jo dog være en Undskyldning; thi sikkert er det, at jeg fra min Side vil gøre alt, hvad jeg kan, for ud over Landet at rejse en Kamp mod, at Militærudgifterne stige paa den Maade, som de gøre, og de Tal, som jeg har fremført, skal jeg vide at føre frem overalt i Landet. Og det kunde dog være rigtigt og hensigtsmæssigt for Fler-tallet her i Salen, om den lod Krigsministerens Tale følge med og lod den slaa op alle Vegne, saaledes som de bruge i Frankrig.

Zahle: Jeg har ingenlunde ønsket at gøre den sidste ærede Talers Opgørelse over Militærudgiften til Genstand for en ublid Kritik. Jeg har end ikke villet op-holde mig ved en saadan Ting, at det